

Hayatı Şiir Tadında Yaşayabilmek

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Nisan 2025

Perakende düşlerim var: tanrısal bir boşlukta saklı kıvancım ve içimin rotası asla da tekdüze değil ve ben zaman aralığı olmayan düşler g/örüyorum içimde hıçkıran o tanrı ve dışımda imbat rüzgârı.

Küredüğüm bir mevsimsin ve tünediğim.

Hiçliğime muhalif evren bense kalıtımsal bir acıdan nemalanıyorum.

Soytarı rüzgârlar var hizaya sokan dökülmüş yaprakları.

Sinemde saklı hüznün var dik başlı bir apartman gibi temelime sadık ve zemindeki çimento ile eşleşen sözcüklerim.

Bir binayım ben temeline binaen kat çıkan meleklerin evine...

Bir hazineyim ben ve kendimi her bulduğumda rantı sevincin ve faizi güneşin bense soluklarım hızlanırken el sıkışıyorum evrenle ve evreleri olan bir hastalık gibi b/ölüyorum düşlerimi ve sırtan yüzüme bir torba geçirip boğuyorum kanat çırpan gülücüklerimi.

Derimde solgun benler var ve ben olmanın hürmeti ile dikişleri sökülen içimdeki yamalı bohça.

Hohladığım bir cam gibisin ve adımın baş harfini yazıyorum her hava soğduğunda ve zincirleme kazaya sebep oluyorum günü kovup da gece indiğinde heceliyorum tek tek alfabeyi ama bir harf illa ki eksik.

Adının baş harfı ve sözcüklerden çalışıyorum adının baş harfini ve tüm kitaplardan.

Hatim indiriyorum ardından.

Hamt ediyorum seni bulacağıma dair.

Bir mezar sessizliğinde gece bense mezarlık bekçisi ve torba torba kemik taşıyorum deştiğim mezarlardan ve kendime en uygun ve en geniş kabri arıyorum tek tek.

Ruhlar huzursuz.

Bense vücudumdan kurtulmak istiyorum.

Vücut bulsa keşke dileğim.

Cümlelerim öksüz ve içimi tırmalayan o yaralı kedi az evvel ezdim başını sonra da adak adadım.

Cehennemlik olmalıyım ve içine sıkıştığım cendere dünya denen teranede illa ki vuku bulan baş gösteren yeni dertler ve ismimin önüne eklenen sıfatlar.

Taziyelerini sunuyor insanlar.

Temkinliyim artık severken.

Görücü usulü evlenen kim varsa artık görücüler değil ölü gömücüler ziyaret ediyor evleri ve kaç anahtarın varsa o kadar değere biniyorsun evlenirken ve evden kovduğum görücüler geliyor aklıma artık hangi ara onları kapıya kadar kovalamışken.

İçimin izdihamı.

Delik deşik yüreğim belli ki binlerce damarım tıkalı ya da hava kaçırıyor yüreğim.

Oldukça havalıyım.

Bazense havasız kalıp kendimi boşluğa bırakmak istediğim.

Delişmen zihnim, rüzgârlı ruhum ve kayıp bedenim.

Kendimi her aradığımda farklı yerlerde buluyorum:

Ya, dolabın içinde ya da buzdolabında bazense saçlarım takılıyor içine girdiğim çamaşır makinesinde ve köpükler saçıyorum hijyen manyağı olmuşken dünya korona denen illetin geride bıraktığı anormal insanlar ve günde kırk kere ellerini ve vücutlarını kırkılayanlar.

Seyyah mevsim.

Sevecen rüzgâr.

Ve duygu mafyası kimi zaman insanlar elbet merdiven altında yaşananlar ya da izbelerde sevişenler belki de metruk düşler sokağı ikame edilesi ve gölgesinden korkan insanlar gel gör ki güçleri kime yeterse aralıksız eziyet etmeyi meziyet bilen...

Makul olandan yana değilim.

Metruk hanelerden uzağına düşüyor yolum şehrin.

Hala mezarlıktan geçerken ıslık çalan yaralı bir faniyim ve ölümü ertelediğim belki de geciktirdiğim mutluluk ve ihlal ettiğim kurallar ya da tam tersi: kendime uyguladığım baskı ve rutini olmayan sözcükler.

Kemiklerim ağrıyor.

Bir zamanlar kemiklerim sayılırken şimdi sözcüklerimi ve gözyaşımı sayıyor insanlar ve öylesine saygınlık ki belki de sayılası rakamlardan ibaret say say tükenmeyen acılar saklı içimde.

Adeta sayacıyım hayatın.

Taksitli alışveriş yapanlara özendiğimden mi nedir taksitle seviyorum kendimi bazen faiziyle yükleniyorum içimdeki çelimsiz çocuğa ve kendimi aralıksız cezalandırıyorum.

Karanlığa tutsak bir gülüş misal.

Karartma gecelerinde yolunu kaybeden bir fener misal.

Miadı dolmuş anılardan derlediğim.

Hamisiyim acıların.

Fedaisiyim duyguların.

Ben firari bir aşkımla belki de aşikâr olansa Aşiyân yollarına kendimi vurduğum ve Arnavut kaldırımlarında sek sek oynadığım.

Kaybolan ömrün ve ritmi susan bir şarkının kayıp gamlı notasıyım ve elimdeki sol anahtar ile illa ki solumdaki kapıyı açmaya çalışıyorum ve fildişi yalnızlığıma toz kondurmuyorum.

Çarklar dönerken.

Çabam nihayetlenirken.

Çömez varlığımla hala as üs ilişkisine riayet eden bendeniz.

Bir sus payı ise içimde saklı ve işte yeniden başlıyorum hayata geceyi dilediğimce yaşayıp da gündüze düşman bir yıldız gibi belki de aşkımla itiraf edemediğimden mehtaba ve işte yıldızlar saçan gözlerimden akan o son damlada saklı iken aşk düşmüşken gözümünden ve ben düşmüşken aşkın gözünden yine de aşka aşına bir sözcüğün peşine takılıp aşık attığım duygulardan arda kalan neyse bir şiire duyduğum özlem ile hayatı da şiir tadında yaşamış olmanın verdiği heyecanla...